

angaar et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) har rejst under Finanslovforslagets første Behandling. Vi blev da enige om, at det maaske kunde ordnes paa den Maade, at Statens Planteavlsudvalg tog sig af Sagen. Nu siger det ærede Medlem, at han har forhandlet med Formanden for Planteavlsudvalget, og at denne erklærer, at det ikke kan gøres, fordi Reglerne forbyder det. Men hvis der ikke er andet i Vejen, kunde det vel lade sig gøre at ændre Reglerne. Jeg forstaaer imidlertid det ærede Medlem saaledes, at han mener, at man skulde gaa frem paa den Maade, at en Forening gav Halvdelen og Staten Halvdelen til disse Forsøg, men saaledes, at de, der paatog sig at gøre Forsøgene, skulde have et direkte Tilskud for at sætte disse Forsøg i Gang som en Art Risikopræmie, hvis Forsøgene ikke lykkedes. I saa Fald antager jeg rigtignok, at der skal en særlig Bevilling til, det er ganske rigtigt. Men jeg vil gerne have, at man fremdeles bruger Statens Planteavlsudvalg som Mellemed, og hvis Finansudvalget vil gaa ind derpaa, skal jeg ikke have noget imod at stille Forslag om Paabegyndelsen af saadanne Forsøg.

Det ærede Medlem spurgte om, hvad der er gjort med Hensyn til Anvendelsen af Muslinger til Hønsfoder. Forsøgene hermed er, som jeg gjorde opmærksom paa ved Finanslovforslagets første Behandling, faldet ret tilfredsstillende ud. Naar man blot kan faa Muslinger, er de meget godt egnede til Hønsfoder. Det ærede Medlem spørger, om jeg kunde ønske, at Staten selv tog det Arbejde op at fremskaffe Muslinger, eller om jeg vil overlade det til det private Initiativ. Hertil vil jeg svare, at jeg i høj Grad ønsker, at det private Initiativ gør dette, jeg tror ikke, det kan nytte at tage dette Arbejde op paa anden Maade. I Blade for Hønsavl ser jeg stadig Muslinger udbudt, det maa betyde, at der er rigeligt af dem, men det er maaske ikke saa let for dem, der har Muslinger til Hønsfoder, og dem, der har Høns, at finde hinanden. Jeg skal imidlertid være meget villig til at undersøge dette Spørgsmaal nærmere og se, om der kunde være Anledning for Staten til at forsøge at fremskaffe Muslinger, men jeg tror, som sagt, at dette er et Arbejde, der maa og bør overlades til det private Initiativ.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Understøttelse til arbejdsløse Fiskere nævnedes

det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), at der paa Forslaget til Til lægsbevillingsloven var opført et Tilskud til Søfyrbødere, og mente, at disse to Understøttelser nogenlunde svarede til hinanden. Der er imidlertid en betydelig Forskel, idet det Andragende, der er kommet fra Fiskerne, gaar ud paa, at de ikke selv skal yde noget som helst Tilskud til Arbejdsløshedsspørgsmaalets Løsning, hvorimod Søfyrbøderne dog giver et Tilskud dertil. Fiskernes Andragende har været behandlet af Fiskeriinspektøren, været sendt til Arbejdsløhedsinspektoratet og Indenrigsministeriet, og det er nu kommet tilbage til Landbrugsministeriet, hvor vi arbejder paa at finde en Form for et Forslag. Vi kan saa til sin Tid forhandle nærmere derom.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) og det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) spurgte om, hvordan det gik med Andragendet fra Hvilsum Kommune om Tilskud til Opdyrkning af 1000 Tdr. Land Hede. Andragendet har været sendt til Hedeselskabets Erklæring, og vi har fra Hedeselskabet faaet en foreløbig Erklæring, hvori der udtales Ønske om, at Spørgsmaalet stilles i Bero, indtil Selskabet har afholdt sit Møde først paa Forsommeren; saa skal Sagen blive optaget til endelig Afgørelse. Jeg forstaaer imidlertid baade det ærede Medlem fra Løvel og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds saaledes, at de mener, det bliver for længe at vente, og at man gør rettest i at tage Spørgsmaalet op straks. Det blev nævnt — og det siger Hedeselskabet ogsaa —, at Halvdelen af Arealet egner sig til Beplantning og kun Halvdelen til Opdyrkning. Vi kan saa først tage Spørgsmaalet om Beplantningen op — jeg antager, vi har de nødvendige Planter — og senere Spørgsmaalet om Opdyrkning af Resten. Det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) gjorde opmærksom paa, at det gaar med saadanne Arealer paa samme Maade som med de aabne Pladser, at det nytter ikke noget at opdyrke dem, hvis man hverken har Mergel eller Gødning, og da Forholdene stiller sig meget uheldigt med Hensyn til Tilførsel af Kunstgødning, gør man sikkert rettest i at anvende Kunstgødningen til de Arealer, som i Forvejen er opdyrkede og hvor Gødningen vil give størst Udbytte, i Stedet for at opdyrke nye Arealer. Efter de Udtalelser, som er fremkommet fra de to ærede Medlemmer, mener jeg det imidlertid berettiget at yde